Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

За педагогічні кадри

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ім. О. М. ГОРЬКОГО

19 КВІТНЯ 1957 року П'ЯТНИЦЯ
№ 15 (27)
Ціна 15 коп.

Всеперемагаючі ідеї ленінізму

22 квітня радянський народ і разом з ним трудящі країн народної демократії і всього світу відзначають 87-річчя з дня народження засновника і мудрого вождя Комуністичної партії, творця соціалістичної держави, геніального вождя і учителя трудящих всього світу — Володимира Ілліча Леніна.

Безсмертні ідеї ленінізму освітлюють шлях боротьби радянського народу за побудову комунізму, шлях боротьби за соціалізм у країнах народної демократії і допомагають трудящим всього світу в боротьбі проти капіталістичного гніту, колоніалізму, за національну незалежність і дружбу між народами, за мир і за соціалізм.

Ім'я великого Леніна нерозривно зв'язане з усією історією Комуністичної партії — організуючої і керівної сили радянського суспільства.

Маркс і Енгельс перетворили комунізм з утопії в науку. В. І. Ленін творчо розвинув далі марксизм у певних історичних умовах в епоху імперіалізму і пролетарських революцій.

Він зробив найважливіше відкриття: імперіалізм є останньою стадією капіталізму, стадією загниваючого і вмираючого капіталізму. На зміну капіталізму приходить нова суспільно-економічна формація — соціалізм.

В. І. Ленін створив нову теорію соціалістичної революції, довів можливість перемоги соціалізму в одній окремо взятій країні.

В. І. Ленін перший в історії марксизму розробив вчення про партію як керівну організацію пролетаріату.

Ленінізм — вічно живе життєстверджуюче вчення, яке вважається найвищим досягненням російської і світової культури.

Керуючись великим вченням марксизму-ленінізму, сорок років тому робітничий клас Росії в союзі з селянською біднотою скинув панування капіталістів і поміщиків, взяв владу в свої руки, створив першу в світі Радянську соціалістичну державу. За короткий історичний строк наша країна перетворилася з відсталої аграрної в передову індустріально-колгоспну державу, в країну передової соціалістичної культури. Побудова соціалізму в СРСР, перемога радянського народу у Великій Вітчизняній війні вплинули на хід історичного розвитку.

Відбулися глибокі зміни у всьому світі. Соціалізм вийшов за рамки однієї країни і перетворився в світову систему.

В Радянському Союзі створено велике механізоване сільське господарство. Перевага нашої соціалістичної системи і правильна політика Комуністичної партії дали можливість домогтися великих успіхів і в справі піднесення матеріального і культурного добробуту трудящих.

Здійснивши культурну революцію, СРСР перетворився в країну суцільної письменності. За роки радянської влади створена нова, народна інтелігенція. В народному господарстві працюють більше 6 мільйонів спеціалістів з середньою і вищою освітою. Навчанням охоплено 50 мільйонів чоловік.

У великій братерській сім'ї народів Союзу Радянських Соціалістичних Республік неухильно розквітає економіка і культура і українського народу. Вся багатонаціональна дружна сім'я народів СРСР під прапором марксизму-ленінізму впевнено йде до комунізму.

Г. ЛЕЩЕНКО.

МИР, ДРУЖБА, ЩАСТЯ

За тиждень до проведення факультетського огляду весь фізмат охопила передсвяткова гарячка. Члени фестивальної комісії діяльно готувалися до проведення факультетської лотереї, купували призи, кращі художники розробляли ескізи, емблеми факультету, дівчата перших трьох курсів відкрили майстерню по виготовленню квітів; учасники художньої самодіяльності проводили останні репетиції.

У понеділок робота по підготовці досягла свого апогею: прикрашались актовий і спортивний зали, йшла генеральна репетиція естрадного оркестру.

19 год. 20 хв.

Актовий зал інституту прикрашений гірляндами квітів, що спускаються від люстри; через весь зал — написи з квітів: «Мир, молодість, щастя». Завіса з написом «Миру мир» відкривається, і факультетський хор виконує пісню «Наш фестиваль». Фестивальний вечір фізико-математичного факультету відкрито. Слідуючим номером виступає студентка Ала Єлісєєва з читанням оповідання К. Паустовського «Старий повар». Акомпанує їй на роялі Наташа Робіне, виконуючи фантазію Моцарта. Ала скінчила. Зал вибухає оплесками.

На сцені, в оформленні квітів, горить фестивальний факел; перед завісою, в огнях двох софітів емблема факультетського фестивалю: ліра, колосся пшениці, книга з написом «КДПІ 1957 р.» і два прапори — СРСР і УРСР.

Один за одним виступають учасники художньої самодіяльності. Дружними оплесками зустрічаються виступи «хору хлопчиків» 4 курсу, дует Оксани і Андрія з опери Гулака-Артемовського «Запорожець за Дунаєм», який виконують студентка Людмила Велика і викладач Андрій Іванович Кужій. Жартівливий танець майстерно виконували С. Кредісова (IV курс) і О. Болгар (III курс).

На сцені — інструментальний ансамбль. Він порадував нас новою програмою. Ю. Пасічник у супроводі ансамблю виконав «Пісню закоханого пожежника» і «Севастопольський вальс», В. Музика — «Пісню про Одесу» з оперети Дунаєвського «Біла акація». Ансамбль виконав сюїту на тему оперети Кальмана «Сільва» та «Концертну польку».

Художня частина вечора закінчується. Представники фестивальної комісії підводять підсумки по проведенню фестивалю.

Учасники вечора йдуть до спортзалу, теж прикрашеного гірляндами квітів, кольорових кульок і стрічок. Тут відбуваються ігри, танці на приз, конкурси між курсами на краще виконання хорової пісні. Веселість панує в кожному куточку, чути голосний сміх, жарти, пісні. Оплесками і призами нагороджуються виконавці гопака, польки, вальса.

Дванадцята година ночі. Поступово шум затихає...

Надовго запам'ятається цей вечір — вечір весни, молодості, щастя, миру — всім, хто був його учасником.

Г. ДАВИДЮК,
студент III курсу.

Пісні молодості

«Мир, знання, щастя!» — таким був девіз фестивального вечора на мовно-літературному факультеті. Літератори заздалегідь готувалися до свого свята. Ніжними гірляндами квітів прикрасили вони актовий зал. Багато присутніх в українських національних костюмах. Дівчата в барвистих віночках. Ще до початку фестивалю то тут, то там спалахує пісня, дзвенить сміх.

Фестиваль починає I курс літературно-музикальним монтажем «Ми тебе не забули, Тарасе». Линуть пісні про Дніпро, про щасливу Радянську Україну... Виступає хор факультету. Бурхливою овацією вітає зал бадьору пісню композитора А. Філіпенка «Свято молодості» і мелодійний, сповнений задумливої краси романс М. Глінки «Не щебечи, соловейку» (солістка Н. Балабан).

На сцені — Н. Кошеленко і А. Конак (I курс). Легко, красиво виконують вони український танок.

Гаряче зустрічають присутні виступ жіночого хорового ансамблю чехословацького земляцтва, вірш Валентина Петька.

Добре звучать пісні у виконанні співаків першого і третього курсів, особливо «Волжанка» (виконує студентка I курсу С. Грес), дует «Коли розлучаються двоє» (у виконанні студентів III курсу В. Свинар і М. Прядки). Захоплено зустріла аудиторія виступ гімнастки Г. Матюші, самодіяльну пісню В. Шарапи «Фестивальная».

Звичайно, мені, як глядачеві, хочеться говорити про хороше. Але нещиро було б змовчувати ті недоліки, що мали місце у фестивальній програмі. На нашу думку, більшість конферансу, який вели В. Шарапа і А. Конак, була непродуманою, недоречною. Присутні часто сміялись не тому, що було смішно від сказаного, а тому, що смішно виглядали самі ведучі. Дещо дисонуюче прозвучала «Баркаролла» М. Лисенка у виконанні третьокурсників. Міг бути виразнішим і літературно-музичний монтаж I курсу. Ці недоліки прикрі, але вони не завадили світлому, життєрадісному настроєві, який панував серед молоді на цьому пам'ятному фестивальному вечорі.

М. ГНАТЮК.

Репетиція хору мовно-літературного факультету. Керівник — засл. арт. УРСР Л. О. Падалко.

Обговорюємо тези доповіді М. С. Хрущова

(з трибуни відкритих партійних зборів)

16 квітня відбулися загальні відкриті збори парторганізації нашого інституту.

З повідомленням про тези доповіді М. С. Хрущова «Про дальше вдосконалення організації керування промисловістю і будівництвом» виступив член партійного бюро інституту тов. **М. С. Король.**

Обговорюючи тези доповіді, виступаючі спинилися на питаннях народної освіти і культури в нашій країні та висловили ряд думок і пропозицій щодо перебудови роботи в цій галузі.

Доцент кафедри педагогіки **М. П. Задесенець** у своєму виступі підкреслив, що дальший розвиток народної освіти відчутно гальмують різні бар'єри, які утворюються у взаєминах Міністерства освіти з численними господарськими і адміністративними відомствами. Він обстоює думку про те, що Міністерству освіти потрібно надати більше самостійності в плануванні шкільної мережі, сітки педвузів і забезпечити його необхідною матеріальною базою.

Основним недоліком у керівній роботі Міністерства освіти т. Задесенець вважає бюрократизм і небажання прислухатися до голосу численної армії вчителів. Він вніс пропозицію відновити ті традиції, які виникли у перші роки існування радянської влади — учительські з'їзди, конференції та наради вчителів і керівних працівників народної освіти, на яких ставились принципові питання розвитку школи і педагогічної науки. Потрібно посилити громадський контроль за діяльністю керівників Міністерства освіти, обласних і районних органів, залучивши до здійснення цього завдання професійну організацію. До колегії Міністерства освіти і ради облВНО треба частіше залучати наукових і практичних працівників.

М. П. Задесенець піддав критиці діючу систему педагогічної освіти. Він вважає, що практика роздріблення педвузів на інститути з багатопрофільними факультетами не виправдовує себе. Треба скоротити сітку вузів до 15, поділивши їх на природознавчі і гуманітарні, що дасть можливість більш ефективно використати і матеріальну базу і викладацькі кадри.

Для поліпшення наукової роботи потрібно утворити Всесоюзну Академію педагогічних наук і її філіали в союзних республіках, які стали б центрами наукової роботи в галузі педагогічної науки. Крім того, варто утворити міжобласні наукові центри в Харкові, Одесі і Львові, які могли б очолювати творчу ініціативу периферійних інститутів і творчих працівників масової школи, що працюють над узагальненням передового досвіду школи.

О. С. Боришполець розповіла про свої враження від ознайомлення з досвідом роботи по здійсненню політехнічного навчання в Херсонській області. Дослідження досвіду роботи класів з виробничим навчанням показало, що заняття в цих класах насправді спрямовані на спеціалізацію. Учні в процесі навчання оволодівають вузькою професією, і не можна ототожнювати це навчання з політехнічним. Учні цих класів надзвичайно перевантажені, ось чому не завжди заняття достатньо ефективні. Перше, ніж захищати цю систему навчання, слід глибоко вивчити її.

М. М. Миронов, виступаючи на зборах, відзначив, що тези виражають назріле питання, яке висунуто самим життям. Звичайно, тому, хто не зв'язаний безпосередньо з господарською діяльністю, важко судити про окремі деталі перебудови керівництва господарством, які накреслюються, але правильність і своєчасність постановки питання про перебудову — безсумнівна.

Він говорить про організаційні недоліки в роботі видавництва. Наприклад, видавництва знаходяться в різних відомствах і нерідко видають одну і ту ж книгу паралельно. Затрачуються зайві кошти на підготовку рукописів, на набір і т. ін.

Та й в галузі освіти є ще немало непотрібних відомчих бар'єрів, і тут потрібна деяка перебудова. Учителів готують два типи вузів — педінститути і університет, які чомусь знаходяться в різних міністерствах. І це, звичайно, не на користь якості підготовки учителя в університеті, де хоч і дається глибока наукова підготовка, зате педагога там готують слабо. Дитвидав в РРФСР знаходиться у віданні Міністерства освіти, а у нас на Україні — чомусь у віданні Міністерства культури, отже, він відірваний від педагогічного керівництва.

І ще один приклад. Шкільний відділ педагогічного факультету готує викладачів педагогіки і психології, які потрібні і в організації Міністерства освіти, і в технікумах трудрезервів та Міністерства культури. Але ця потреба не враховується при розподілі наших випускників — запити Міністерства освіти ми знаємо, а от чи потрібні наші випускники в технікумах трудрезервів і Міністерства культури, — невідомо.

Закінчуючи, М. М. Миронов висловив впевненість у тому, що на основі викладених у тезах принципів будуть зроблені певні висновки і для удосконалення структури керівництва в галузі народної освіти.

У своєму рішенні збори схвалюють накреслену в тезах доповіді М. С. Хрущова перебудову керівництва промисловістю і будівництвом, яке буде сприяти дальшому піднесенню соціалістичної економіки нашої держави.

До ленінських днів

В зв'язку з 87-ми роковинами з дня народження В. І. Леніна значно зріс попит на книжки, присвячені полум'яному вождю революції. Враховуючи це, бібліотека нашого інституту склала список рекомендованої літератури, яка глибше познайомить читачів з життям і діяльністю Володимира Ілліча Леніна.

БЕЗИМЕНСЬКИЙ О. І., Зустрічі комсомольців з В. І. Леніним. К., Держполітвидав, 1956, 51 стор.

БОНЧ-БРУЄВИЧ В. Д. В. І. Ленін у Петербурзі і в Москві (1917—1920 рр.). М., Держполітвидав, 1956, 45 стор.

ВОЛІН Б. Ленін в Поволжі, 1870—1893. Видання 2-е, доповнене. М., Держполітвидав, 1956, 128 стор.

ГІЛЬ С. Шість років з В. І. Леніним. (Спогади шофера Володимира Ілліча Леніна). Вид. 2-е, перероблене і доповнене. М., «Молода гвардія», 1957, 103 стор.

Про Леніна. Спогади, оповідання, нариси. М., Держполітвидав, 1957, 447 стор.

Спогади про Володимира Ілліча Леніна, т. І (Збірник підготовлений Н. М. Мором і Р. М. Савицькою). М., Держполітвидав, 1956, 559 стор.

Спогади рідних про В. І. Леніна. К., Держполітвидав, 1956, 215 стор.

З досвіду кращих вчителів-словесників*

Цікаву позакласну роботу проводить Євгенія Костянтинівна Новомглинська (викладач середньої школи № 138 м. Києва).

Пропрацювавши 37 років у школі, вона дала путівку в життя сотням юнаків і дівчат, які назавжди зберегли в своїх серцях образ улюбленої вчительки.

В дні Великої Вітчизняної війни учень Євгенії Костянтинівни Віктор Р., який загинув під танком, захищаючи місто Ленінград, писав їй: «Дорога Євгенія Костянтинівна, ми завжди пам'ятаємо про Вас: Ви так багато зробили для виховання радянської молоді»...

Багато листів, фотознімків зберігає вчителька. Колишні учні (Юрко Н., Ніна Н., Соня К. і інші, а тепер — наукові працівники, лікарі, конструктори, інженери) пишуть листи, сповнені любові і вдячності, надсилають свої праці, фотознімки, діляться успіхами і невдачами.

Є. К. Новомглинська — прекрасний читець, дуже любить театр, відвідує з учнями кращі спектаклі, обговорює їх, запалює своїх вихованців бажанням поставити п'єсу або інсценівку власними силами, прищеплює любов до мистецтва.

Вона вміло керує роботою літературного гуртка. В гуртку на протязі 3—4 місяців вивчається в основному творчість одного письменника. Так, в гуртку учнів 8-го класу школи № 70, яким довгий час керувала Є. К. Новомглинська, члени гуртка працювали над творчістю О. С. Пушкіна. Було прочитано і всебічно обговорено багато прозаїчних творів поета, серед яких — «Барышня-крестьянка», «Метель» і інші. Дуже зацікавили учнів такі повідомлення, як «Вірші Пушкіна в російській романсовій ліриці» (виконувались романси на слова Пушкіна); «Пушкінські образи в операх Чайковського».

Учні підготували альбом з творчості О. С. Пушкіна та великий вечір, на якому було прослухано доповідь. По ходу доповіді читались вірші: «Смерть поэта» (Лермонтова), «Перед гробницею святой», «Клеветникам России», «Послание в Сибирь», вступ до поеми «Медный всадник» і інші. Було показано окремі сцени з поеми «Полтава» та драми «Борис Годунов».

Така велика, різноманітна позакласна робота поглибила знання учнями спадщини великого поета, підвищила їх інтерес до творів Пушкіна, примусила ще раз замислитись над глибокими почуттями і думками, що знайшли своє відображення в творах поета.

На заняттях гуртка з учнями VIII класу 138 середньої школи Є. К. Новомглинська працювала над творами М. Ю. Лермонтова, що не внесені в програму («Вадим», «Маскарад»). Члени гуртка зробили повідомлення на теми: «Музична освіта Лермонтова», «Романси на слова поета» і ін. Учні підготували великий літературний вечір, на якому були показані інсценівки: «Песня про купца Калашникова», «Бородино». Цікаво і просто було зроблено декорацію до інсценівки «Бородіно»: поле, вогнище, гвинтівки в козлах. Двоє учнів у формі солдатів старої армії читали вірші. Інсценівка викликала великий інтерес учнів, незважаючи на те, що зміст був добре всім відомий.

Вчителька за бажанням учнів IX класу — членів літературного гуртка — значну увагу приділила вивченню творчості К. Паустовського.

Підсумком роботи був літературно-музичний вечір, присвячений творчості письменника. Цікаво було зроблено доповідь про творчість письменника, прочитано фрагменти з його творів у музичному супроводі; поставлено окремі сцени.

Так, учениця Віра К. під акомпанемент із «Времен года» Чайковського прочитала оповідання «Снег»; Інна Х. під акомпанемент «Песни Сольвейг», «Весны» Гріга прочитала «Корзину с еловыми шишками» К. Паустовського. «Ручьи, где плещется форель» прочитав Ігор К. під акомпанемент із «Угорської рапсодії» Ліста.

Були поставлені сцени з твору «Наш Современник» і т. ін.

* * *

Цікаву позакласну роботу з учнями проводить Т. Ф. Фащевська (викладач 138 школи), яка біля 40 років працює в школі. Уже з перших років утворення радянської школи вона багато і кропітко працює над організацією позакласної роботи з літератури.

Вона організовує різноманітні гуртки в школі і вміло керує ними. Великий труд дає свої позитивні наслідки. Так, поет Семен Гудзенко (в минулому — учень школи № 45) робив свої перші творчі кроки в цьому гуртку; Тетяна Федорівна до цього часу зберігає його перші вірші.

Декілька учасників драматичного гуртка, яким керувала Т. Ф. Фащевська, стали артистами.

Характерною особливістю в роботі вчительки є те, що вона залучає до участі в заняттях гуртка майже весь клас. Вивчення певної теми з творчості письменника завершується великою позакласною роботою. Учні готують доповіді по творах, які не включені в програму, інсценівки, виразне читання.

В. САВЕНКО.

(Закінчення буде).

* Продовження. Початок дивись у № 14 за 12 квітня 1957 р.

На відпочинок

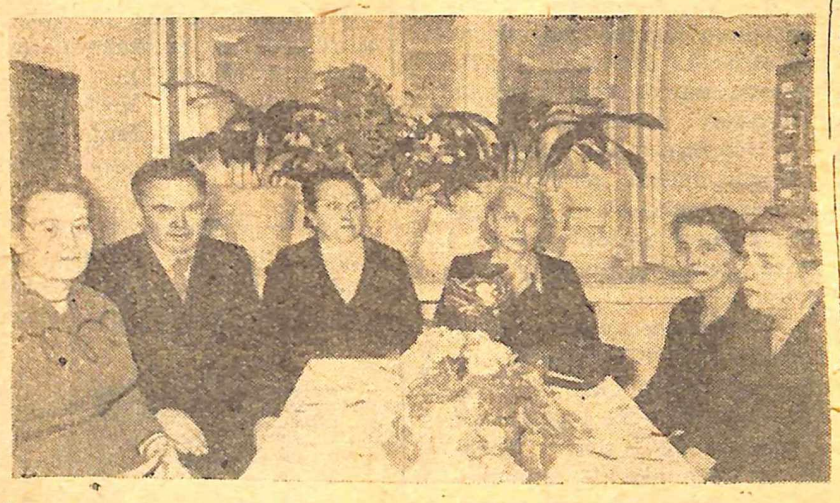

13-го квітня 1957 року колектив бібліотеки разом з дирекцією інституту проводжав на пенсію бібліотекаря Ганну Тарасівну Власенко.

Тов. Власенко працювала в бібліотеці нашого інституту 12 років. Чесна, сумлінна трудівниця, Ганна Тарасівна користувалась авторитетом та повагою серед студентів, викладачів, співробітників інституту.

Дирекція, партійна організація і місцевий комітет інституту винесли Г. Т. Власенко щиру подяку за багаторічну самовіддану працю.

«... Просимо Вас, шановна Ганно Тарасівно, не поривати зв'язків з колективом інституту і своїм досвідом допомагати нам у роботі. Хай Ваш відпочинок буде світлим і радісним».

Таким було побажання, висловлене від імені всього інститутського колективу.

Ян Амос Коменський

Відповідно до рішення Всесвітньої Ради миру та Радянського комітету захисту миру у квітні ц. р. народи світу відзначають видатну подію — 300-річчя з дня виходу в світ педагогічних творів великого чеського педагога Яна Амоса Коменського.

Широко відзначає цю дату і громадськість нашого інституту.

12 квітня на Вченій раді інституту доцент С. А. Літвінов виступив з доповіддю «Ян Амос Коменський і радянська педагогічна наука», яка була з великою увагою вислухана присутніми.

Бібліотека інституту підготувала до ювілейних днів виставку, на якій широко представлені книги Яна Амоса Коменського і література про видатного вченого і педагога, видана в Радянському Союзі і країнах народної демократії.

Найближчим часом керівництво педагогічного факультету скликає пленум кафедр разом з представниками кафедри методики мови і літератури, де будуть заслухані доповіді про життя і діяльність Я. А. Коменського, про його педагогічну спадщину, про вплив на нашу педагогічну науку.

Представники педагогічних кафедр інституту активно готуються до Всесвітнього конгресу, присвяченого ювіляру, який відбудеться восени цього року в Празі.

Палкий патріот свого народу і великий вчений Я. Коменський є гордістю чеського народу і славою всього прогресивного людства. Його основні педагогічні ідеї не втратили свого теоретичного та практичного значення і в наш час.

Ян Амос Коменський (1592—1670 рр.) жив і працював у час гострої класової боротьби між відмираючим феодалізмом і молодою буржуазією, що народжувалась. В цей складний час демократизм Коменського в першу чергу проявився в його практичній педагогічній діяльності і в створеній ним прогресивній педагогічній системі. Він виступає на боротьбу проти єзуїтського виховання та середньовічної схоластики в навчанні і розробляє проблеми навчання і виховання стосовно до природних можливостей дитини і потреби народу в освіті. У зв'язку з цим педагогічні твори Я. Коменського стають надбанням не тільки чеського народу, а й багатьох інших.

У 1631 р. виходить перший твір Коменського — підручник латинської мови «Відкриті двері до мов» який протягом короткого часу був надрукований всіма мовами Європи, проник в Азію і Африку.

Серед творів Я. Коменського найголовніше місце займає «Велика дидактика», написана чеською мовою у 1632 р. і вперше надрукована латинською мовою у 1657 р.

У цьому геніальному педагогічному творі Коменський розв'язує питання про те, кого вчити, чого вчити, як вчити.

Вірний своєму демократизму і гуманізму, він виступає з вимогою загальної освіти для дітей всіх верств населення, для дітей обох статей, висловлюючи разом з цим думку про необхідність створення широкої мережі шкіл.

Так, у поширеному заголовку «Великої дидактики» Коменський пише: «... створювати по всіх общинах, містах і селах кожної християнської держави такі школи, в яких би все юнацтво тієї і другої статі, без всякого, де б то не було, винятку, могло навчатися наук»... Ця ідея знаходить своє дальше втілення в розробці ним єдиної системи шкіл.

Коменський — перший педагог, який висунув ідею обов'язкової для всіх школи на рідній мові.

На питання «чого вчити?» сам Коменський відповідає— «усього», тобто давати знання з різних наук. Ця думка знаходить своє виявлення в його ідеї пансофії — всеосяжної науки (від грецького слова «пан» — весь, «софія» — мудрість: пізнання всього, загальна мудрість).

Відносно питання «як вчити?» Коменський говорить, що навчати треба так, щоб дітям було приємно вчитись, щоб знання були грунтовні. При цьому навчання повинно будуватись на основі природних можливостей дитини (вікових особливостей), вестись у відповідності з закономірностями процесу навчання. Виходячи з цього, Коменський висунув і розробив дидактичні принципи наочності, послідовності, доступності і елементи принципу свідомого навчання.

«Треба постійно поєднувати слух із зором, слово з діяльністю руки», — пише він і рекомендує для наочності, крім предметів, використовувати картини, муляжі.

Коменський говорив, що нове слід учити, коли засвоєно попереднє. В навчанні дотримуватись правил — від легкого до важкого, від простого до складного, від близького до далекого.

Важливим засобом успішного навчання Коменський вважає створення нових організаційних форм навчання. Використавши досвід російських братських шкіл XVII ст., Коменський вперше в історії педагогіки розробляє теорію класно-урочної системи.

Важливого значення в навчанні Я. Коменський надає дисципліні. Він писав, що «школа без дисципліни, що млин без води». Але він виступає проти надмірного вживання фізичних покарань, хоч повністю і не засуджував їх.

Великою заслугою Коменського, поряд з іншими, є створення (вперше в історії) спеціального керівництва по вихованню дітей в сім'ї.

Узагальнивши передову теорію і практику свого часу, Я. Коменський створив нову педагогічну теорію, яка зробила цілу революцію в галузі навчання і виховання підростаючих поколінь.

З величезним інтересом вивчають наші науковці, вчителі і студенти скарбницю педагогічних ідей знаменитого педагога Я. Коменського, черпаючи в них цікаві і корисні думки для нашої педагогічної теорії і практики.

О. КРАВЧЕНКО,
кандидат педагогічних наук.

Кошти на фестиваль

Наближався фестиваль фізико-математичного факультету. Цей перший фестиваль нам хотілося відзначити якнайкраще. Адже це свято миру, дружби, весни і молодості!

Та де взяти кошти для проведення свята?! Фестивальна комісія вирішила провести лотерею. Було випущено 1782 лотерейних квитка. «Кошти — на фестиваль!» — під таким лозунгом було розповсюджено квитки.

«Виграш випав...» — оголошує О. Болгар.

Серед речей, що розігрувались на лотереї, були: фотоапарат «Смена», гітара, креслярські математичні прилади та побутові речі. Активну участь у лотереї взяли викладачі та аспіранти факультету. Розиграш пройшов досить урочисто. Добре попрацювали діти Оля та Гена — головні його учасники.

Лотерея дала нам змогу придбати необхідні кошти на призи переможцям у художній самодіяльності, в спортивних змаганнях; на вбрання актового та спортивного залів.

М. СТЕШЕНКО,
студент III курсу фізико-математичного факультету.

«Невже мені...» — з надією думає кожен з присутніх.

Фото М. Шуряка.

Наслідки першого екзамену

Розпочинаються останні семестрові екзамени у четвертокурсників.

Наша група достроково складала екзамен з історичного матеріалізму. Ми вперше за весь час перебування в інституті складали екзамен достроково. Було трохи ніяково: здавалось, що не вистачить часу на підготовку. Але всі ми поставилися до підготовки з усією серйозністю, добре опрацювали рекомендовану літературу, і тому результатами екзамену залишилися задоволені і студенти, і викладач А. І. Клевцов. 15 студентів одержали оцінки «відмінно», решта — «добре».

Глибокі знання виявили А. Вещицький, Є. Коршак, Н. Нечай, А. Мощенко, Л. Боярська та ін.

Тепер ми маємо можливість більш раціонально використати час для підготовки до екзаменів з радіотехніки і теоретичної фізики.

Р. СТЕБКО,
студентка 43 групи фізиків.

Вивчати досвід шкіл

У своїх листах до керівників Наркомпросу В. І. Ленін закликав їх вивчати передовий досвід учителів, узагальнювати і поширювати його до масштабів всеросійських.

Ці вказівки В. І. Леніна працівники педагогічної науки і практичні робітники народної освіти сумлінно виконують.

Велика і плодотворна робота по обміну досвідом проводиться в м. Києві та Київській області Науково-дослідним інститутом педагогіки і Київським педагогічним інститутом ім. Горького спільно з інститутами удосконалення кваліфікації вчителів та відділами народної освіти.

Вже другий рік наш інститут допомагає школам Києво-Святошинського району в практичній роботі. У березні місяці цього року відбулась п'ята учительська конференція району, на якій були проведені педагогічні читання і виступи вчителів з досвіду роботи. На конференції виступали з доповідями і науковці нашого інституту.

Кафедри інституту допомагають і міським школам у підготовці та проведенні таких конференцій і педагогічних читань. Так, у березні цього року РК партії і відділ народної освіти Залізничного району м. Києва спільно з кафедрою педагогіки підготували і провели районну учительську конференцію по обміну досвідом виховної роботи в школі та сім'ї.

Для виступаючих учителів було проведено три групових консультації, прорецензовано 13 і відредаговано 8 текстів доповідей, проведено групову консультацію для батьків і понад 50 індивідуальних консультацій для вчителів і батьків. Доповідачі, вчителі і батьки користувались літературою педкабінету.

Великий інтерес викликали доповіді з досвіду роботи, які були зачитані на секціях учителів молодших і старших класів. Багатогранною була тематика доповідей. Вона охоплювала досвід виховної роботи на уроках і в позакласній та позашкільній роботі — від I до X класів майже всіх шкіл району.

У своїй доповіді піонервожата 1-ої залізничної школи розповіла про те, як силами піонерів та комсомольців було збудовано і повністю обладнано фізкультурний зал і спортивний майданчик — кращий не лише в районі, а й у Києві. З захопленням вона розповідала про план будівництва оранжереї і організації дослідної ділянки в цьому році, про підготовку піонерів до праці влітку в колгоспі та про допомогу школі з боку колгоспу.

Всі доповіді, які було заслухано на секціях, викликали живий інтерес і своєю постановкою питання, і конкретністю та сміливою творчістю. Характерним є і те, що майже всі доповідачі прагнули не лише передати свій досвід, а й поставити до наукових установ ряд питань, які хвилюють їх, викликають труднощі чи сумніви.

Доповідачі говорили про потребу розробити програми з морального виховання, причому програми не взагалі, а конкретної — для кожного віку зокрема; підкреслювали, що час вже покінчити з практикою голого моралізування і стати на шлях виховання моральних якостей у дітей в процесі практичної діяльності. Одночасно доповідачі і виступаючі вказували на шкідливість розриву між вихованням світогляду учнів і розвитком їх моральних почуттів та прищепленням дітям потрібних моральних навичок.

У конференції вчителів безпосередню участь взяли і секретарі райкому партії тт. Гулько і Моторнюк.

Заслуговує на увагу і те, що ініціатором конференції був райком партії. Таку ж конференцію по обміну досвідом з питань політехнічного навчання було проведено і в січні цього року.

Наслідки піклування райкому про школу виявилися і в тому, що майже в усіх школах району створено достатню матеріальну базу, потрібну для здійснення політехнічного навчання. Майстерні і кабінети у 44 і 136 середній школах — кращі не лише в Києві, а й у республіці. Є чого повчитися в школах району і нашим кафедрам, і нашим студентам.

Доцент М. ЗАДЕСЕНЕЦЬ.

У нас в гуртожитку весілля...

Кожного четвертокурсника зараз хвилюють питання. куди одержу призначення на роботу? Як справлятимусь з покладеними на мене завданнями? Як зустріне вчительський колектив? І ін. Крім цих питань, є ще одне не менш хвилююче, над яким задумуються випускники.

Через кілька місяців ми вступаємо в самостійне життя. А життя прожити — не ниву перейти. Буде все: і радощі, і труднощі, і незгоди...

За щастя молодих...

І дуже важливо в житті мати хорошого друга, від якого завжди можна дістати підтримку, пораду, з яким можна розділити все...

* * *

Дехто з наших товаришів уже розв'язав це складне питання. Так, в суботу 13 квітня, в солом'янському гуртожитку відбулось два студентських комсомольських весілля. З'єднали свій життєвий шлях студенти IV курсу фізико-математичного факультету: Коршак Женя і Нечай Надя, Андрієвський Олексій і Яременко Рая.

Що можна сказати про ці молоді подружжя? Коршак Женя — активний студент, комсомолець, спортсмен, хороший товариш. Нечай Надя — весела дівчина, чемпіон інституту з стрибків у висоту і по бігу на лижах. Дружба, що зародилася між ними на другому курсі, справжня і чиста, як кришталь. Давно чекала 43 група фізиків дня, коли ця хороша пара створить здорову радянську сім'ю.

Те ж саме можна сказати і про друге подружжя — Олексія і Раю. Обоє — сумлінні студенти, активні комсомольці, щирі друзі. Нічого не скажеш: гарна пара.

Сьома година вечора. До гуртожитку сходяться студенти 43-ї групи фізиків і 41-ї—математиків, викладачі, друзі молодих. Привітно всіх зустрічають молодята. Кімната святково прибрана. Стіл накрито на 80 чоловік. Студенти 41-ї групи математиків за старим звичаєм підносять молодим на вишитому українському рушнику хліб і сіль. Вітання молодих студентка А. Рябенко закінчує словами Маяковського:

... Лет до ста расти
Вам без старости.

«Гірко»...

Молодим підносять подарунки від дирекції інституту, від викладачів фізики і математики, від викладачів кафедри фізкультури, від студентів груп, в яких вони навчаються.

Перший весільний тост виголошує В. К. Мітюрьов. Він бажає молодим успішно закінчити інститут, стати хорошими вчителями, бути вірними друзями. Наступні тости на честь молодих і їх рідних виголошують Г. Г. Кордун, К. Р. Речиць, М. А. Чередник, студенти Вещицький і Баренбаум, комендант гуртожитку Кирило Семенович.

І як на кожному весіллі, гості кричать «гірко». Молоді, соромливо червоніючи, міцно цілуються... Довго в цей вечір не вщухали у студентському гуртожитку пісні, жарти, танці, ігри — молодь весело відзначала знаменну подію в житті своїх друзів...

А. ВЕЩИЦЬКИЙ.

Танцювали всі...

На першість інституту

Художньою гімнастикою — цим красивим і корисним видом спорту — займаються в нашому інституті біля 90 дівчат.

На протязі останніх двох тижнів проходили відбірні змагання з художньої гімнастики на першість інституту.

День змагань надовго запам'ятається і учасникам і глядачам. Під урочисті звуки маршу стрункі дівчата вишикувались на парад. Головний суддя змагань Л. І. Сільченко доповідає директору інституту М. М. Підтиченко про готовність учасників до змагань. Прапор піднімає капітан команди С. Пестушко. Розпочалась гостра спортивна боротьба... Добре виступали по II розряду Т. Царенко, по III—О. Гелеткова, по програмі новаків—В. Гонтківська. Г. Заворіна вперше виступала по I розряду.

Перше місце заслужено присудили педагогічному факультету; друге — мовно-літературному; фізико-математичний факультет залишився на третьому місці.

Л. БУЦ.

Студентка **С. Пестушко** піднімає прапор змагань.

На фото: парад учасниць змагань з художньої гімнастики.

ЗМАГАЮТЬСЯ АКРОБАТИ

Минулої неділі в нашому спортзалі проходили змагання на першість інституту з акробатики.

Подивитись вправи з цього цікавого виду спорту прийшло чимало глядачів.

Серед учасників — 12 спортсменів I, II та III розрядів, а також група новаків.

Прапор змагань підняла студентка IV курсу фізико-математичного факультету Г. Гайдаєнко, чемпіонка інституту і чемпіонка вузів м. Києва 1956 року по II розряду з акробатики.

Особливо цікавим був виступ студентів фізико-математичного факультету Г. Гайдаєнко і А. Бурлова, які виступали у змішаній парі. Вони вперше виконали норматив I розряду і стали чемпіонами інституту на 1957 рік.

Успішно закінчили вправи з акробатичних стрибків по нормі II розряду студенти фізико-математичного факультету В. Кудінова і А. Тарасевич; непогану підготовку показали новаки Н. Шевченко і В. Клименко, які вклалися в нормативи III розряду.

Ці студенти зайняли перші місця і на заключному параді були нагороджені дипломами першого ступеня.

Т. ШЕВЧЕНКО.

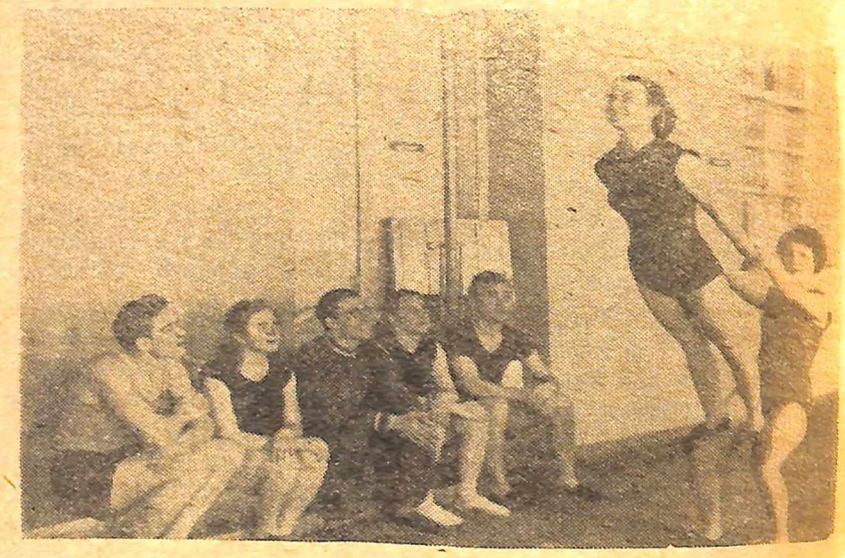

Останні тренування перед змаганнями. **Фото М. Шуряка**

ПЕРОМ ПО ПЕРАХ

Кафедра педагогіки (доц. І. В. Колодій) запропонувала студентам III курсу фізико-математичного факультету (відділ фізики), які проходять педагогічну практику в шкільних майстернях, дати відповідь на ряд запитань, щоб охарактеризувати умови роботи в майстернях.

Поряд з іншими запитаннями, студентам запропоновано визначити **могутність** електричних ламп освітлення.

Оскільки студентам (відділу фізики) така характеристика для ламп невідома, вони просять кафедру педагогіки роз'яснити цю нову характеристику, якщо вона має достатню теоретичну **«могутність»**...

М. БАРДАЧЕНКО,
студент III курсу відділу фізики.

Перевірка сил

14-го квітня день видався похмурий. Але це не знизило бадьорого настрою учасників змагань. Боротьба, що розгорілась у матчевій зустрічі легкоатлетів медичного, будівельного та педагогічного інститутів, була гострою і впертою.

Біг на 100 метрів серед чоловіків приніс перемогу студенту нашого інституту С. Ховхуну. Його результат—11,7 сек.

В бігу на 400 м переміг також наш студент О. Кобець з результатом 54,4 сек. Це—новий рекорд інституту.

Переможцями в штовханні ядра серед чоловіків був О. Проскура, серед жінок—В. Левченко. Вона була першою і в метанні диска з результатом 35 м 85 см, що є новим рекордом інституту.

В естафетному бігу 4×100 м сильнішою була команда педінституту в складі: С. Ховхун, О. Кобець, О. Проскура, В. Бондар.

Підтвердили розрядні норми в стрибках у висоту Ю. Саєнко та І. Горбачук. Слабіше своїх можливостей виступили Є. Семенченко, Л. Урбанська.

Проведені змагання показали, що більшість членів збірної команди — в хорошій спортивній формі; але треба всім спортсменам наполегливо тренуватися, щоб у спартакіаді вузів міста домогтися розрядних результатів.

Ю. БИКОВЦЕВ.

НОВА СЕКЦІЯ

19 квітня розпочала роботу мотосекція при комітеті ДТСААФ. Найближче завдання секції — підготовка до здачі екзаменів на право управління мотоциклом.

Заняття провадитимуться у двох паралельних групах по 25 чоловік кожна. Зараз у секції налічується 31 чоловік, з яких п'ятеро — дівчата. Заняття з теорії будуть двічі на тиждень. З наступного тижня почнуться заняття з практичної їзди.

Ю. САЄНКО.

Заст. редактора В. КУХАР.

БФ 07924 Адреса редакції: м. Київ, бульвар Шевченка, 22/24, тел. 5-21-21, дод. 43. Друкарня КДПІ, Франка, 44. Зам. 363—1000